

52. Dr. Bütösi János

A kútnál hagyott korsó

Elhangzott: 1996-os országos konferenciáján, Romániai CE Szövetség Mezőpanitban.

LEVÉLMISSZIÓS Füzetek

No.: 52. Dr. Bütösi János – A kútnál hagyott korsó

Fundamenta Evangélium Alapítvány

Hargita Árpádné: +36 1 2917330

"Uram, honnan vennéd az élő vizet?"

"...amelyet én adok neki...az a víz örök életre buzgó forrássá lesz benne."

"Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne szomjazzam meg, és ne kelljen idejárnom meríteni."

"Az asszony pedig otthagyta korsóját, elment a városba és szólt az embereknek. Jöjjetek, lássátok meg azt az embert, aki megmondott nekem mindent, amit tettem: Nem ez-e a Krisztus?" János evangéliuma 4:28.

A csoda

Mi maradt a kútnál? Igénk adja meg rá a választ: A korsó. Az asszony **otthagyta** a korsóját, a kútnál. Azt, ami ennél a találkozásnál a hiábavaló életének szimbólumává vált. A samáriabeli asszony a kútra járása közben nemcsak a kitaszíttóságát érezte, hogy délidőben egyedül kellett a kútra járnia, amikor más nem jár arra, hanem újra és újra ránehezedett a nap-nap utáni taposó malom terhe is. Ide jár, hordja a vizet és közben nem találja lelke nyugalmát sem. De ennél a váratlan találkozásnál valami rendkívüli dolog történt vele. Rejtett álmái beteljesülésének a lehetősége csillant meg előtte, amikor arról az élő vízről kezdett beszélni vele Jézus **"amit ha valaki megiszik soha meg nem szomjúhozik"**. Ennek lett a következménye az, hogy elengedte még a vedrét is, ami szinte akadályozta abban, hogy az élővízről beszélő Jézus rejtélyesnek tűnő szavait felfogja, megértse. Miről is van szó, amikor "élő vízről" beszélt vele? - "Honnan vennél te élő vizet?" - kérdezett vissza, - Nincsen korsód, amivel meríthetnél! Először csak a szomját oltó élő vízre gondolt. És amikor Jézus szavai értelmét kezdte felfogni, kérte - "Add nekem Uram, azt a vizet", amelyért nem kell mindennap idejönni. A beszélgetés közben Jézus szavaiból rádöbbenett arra, hogy itt valami sokkal **nagyobb dologról van szó. Ekkor felejtkezett el a korsójáról**, mert valamit, valakit megtalált, ami megérintette a szívét-lelkét és néhány szavával egészen **új irányba állította be az életét**. Megtalálta a Messiást, Jézust, és megtelt élő vízre szomjas élete és ettől csillapodni kezdett lelke szomjúsága. Valami módon eljegyezte magát az "élő vizet" kínáló Jézussal.

Hogyan történhetett meg ez a csoda? Úgy hogy **Jézus megszólította őt**. Hogyan történhet meg ez a csoda veled is, aki ma olvasod e sorokat? Erre a kérdésre is ugyanaz a válasz.

Igénk beszél arról is, **ami megelőzte** de arról is, **ami követte** ezt a csodát. Vizsgáljuk meg mind a kettőt.

I. A csoda előzményei

Mi előzte meg a csodát? Az, hogy az Úr Jézus Krisztus megkereste és megtalálta ezt a hatszorosan sikertelen asszonyt. Egy elveszett embert. Valakit közülünk.

Úgy mondja igénk: "Jézusnak **át kellett mennie** Samárián". Van ennek egy fizikai magyarázata. Samária Jeruzsálem és Galilea között fekszik. Jeruzsálemből Galileába három úton lehetett menni. A Jordán völgyében a keleti parton, a másik út a Jordán nyugati partja mentén volt, és a legveszedelmesebb út volt keresztül-menni egy "ellenséges területen", a samaritanusok területén, ahol kutyába vették a zsidót, mint ahogy a zsidó is kutyába vette a samaritanust. Jézusnak **most Samárián át kellett megtennie az utat** Jeruzsálemből Galileába. Ez a fizikai szükségesség.

E mögött ott van egy lelki szükségesség is. Jézusnak azért kellett ezúttal **átmennie** Samárián, mert volt ott egy asszony, akit Isten öröktől fogva magának választott, az Ő Fia számára eljegyzett. **Jézus, mielőtt bármit is cselekedett volna, az Atyára figyelt, és ha látta cselekedni az Atyát ő is cselekedett,** és hajlandó volt fáradságot nem tekintve a legmelegebb időben, izzadtan és fáradtan menni, hogy a kútnál egy kiválasztott személlyel találkozzék.

Ne feledd el, hogy **ma te vagy ez a személy**, akiért Jézus nemcsak Samária poros útjait tette meg, hanem sokkal nagyobbat is. Az ő mennyei dicsőségéből alászállott s leélt itt 33 évet és a kereszt gyötrelmeinek útján végigmenve vallotta meg: **érted tettem, mert így szeretlek, mert ennyire akarlak, hogy enyém légy**, Atyám nekem rendelt.

Beszéljünk erről, és gondoljuk végig, nem az élő vízre vágyol te is titokban? Lelked titkon nem ez után sóvárog? Ha az "élő vízre" vágyol, akkor igyál belőle, mert itt a nagy lehetőség. Hogyan? Fogadd el az élő vizet, aki a Krisztus, és add oda életed a felismert Messiás szolgálatára.

Mindegy ki vagy! Akárki lehetsz végül is. Lehet, hogy az életed sikertelen, mint ennek az asszonynak az élete volt. Lehet, hogy leköptek az emberek, **valaki előtt** mégis nagyon drága vagy: Jézus Krisztus előtt. Ne hidd, hogy te egy felesleges, értéktelen személy vagy. Ne az ellenség szemével nézz önmagadra. Ezt érezhették a zsidó kémek, amikor visszajöttek az ígéret földjének kikémleléséből és beszámoltak az Anák fiakról, akik előtt szöcskének érezték kicsinységükben magukat. De te nem szöcske vagy, amelyet el lehet taposni, hanem vedd végre tudomásul, hogy **te drága vagy Jézus szemében**, és ha csak te lennél az egyetlen személy a földön, aki segítségre szorul, akkor is eljött volna Jézus és meghalt volna a kereszten, hogy az övé lehess.

A személyes elhívás és felismerés egész életre szólóan változtatta meg az én életemet is. Megértettem, ha egyedül lennék e földön még akkor is végig ment volna a szenvedés útján én érettem. A töviskoronát akkor is hordozta volna és áldozta volna oda az életét, mert nem vagyok közömbös a számára.

De te sem vagy számára közömbös. Te is drága vagy Neki. Ezért minden áldozatot kész volt meghozni, hogy veled találkozzék, hogy elmondja szeretetének nagy csodáját. Ez az asszony ettől a szeretettől kapta a szomjat oltó "élő vizet" és gyulladt ki szívében az olthatatlan szeretet tüze, mert találkozott az őt kereső Messiással, Jézus Krisztussal.

A tanítványok csodálkoztak, amikor visszaértek a kúthoz és ott találták ezt az asszonyt egyedül Jézussal. Teológusok és írók évszázadokon keresztül foglalkoztak ezzel a jelenettel, és boncolták, elemezték. Hogyan is lehetne tiszta viszony férfi és nő között, és milyen is volt Jézusnak a kapcsolata a nővel.

Itt van előttünk a példa arra, hogy Jézus a maga szentségében hogyan tudott közeledni ehhez az asszonyhoz. Jézus Samárián ment át nem a Jordán melletti árnyas úton, hogy ezt a hatszorosan sikertelen asszonyt a kútnál megvárja és megszólítsa. Jézus látta az Atyát cselekedni és iránta való engedelmisségét fejezte ki azzal is, hogy kínálta neki az élő vizet, és **"adott neki élő vizet"**, kijelentette neki magát. "Én vagyok az, aki veled beszélek" - az Atya szeretének csodája.

És ez a csoda lehet a tied is. Amikor **csak ketten** vagytok, akár egy kútnál, akár csendes magányodban, Jézus Krisztus meg te. Mert ő ott van titkon és megszólít. Szelíd szemével látja "minden tettetted". Töviskoronás feje feléd fordul és nem fordul el tőled, nem riad vissza attól, amit lát a szemedben, hanem a beszélgetés során "élő vízzel" itatja szomjas lelkedet. A beszélgetés közben nemcsak tekintetedet keresi, de keresi benned az embert, a szomjúhozó embert; meg is találja és **ad neked inni** az élő vízből.

Amerikában egyszer E. Stanley Jones-t hallottam erről az ígéről beszélni. Ráirányította figyelmünket arra, hogy a kútnál lezajlott beszélgetésben Jézus, a Mester, valami nagyszerűt mutatott meg nekünk **az evangélizálás gyakorlatából**. Ő a kútnál is az evangéliumot, az örömhírt hirdette. Hogyan csinálta? A János evangéliuma 4. részében az evangélizáció lényegének a leírása olvasható.

Ott kezdi Jézus, ahol az asszony van. Vödörrel a kezében. Jézus szomjas, azonnal céltudatosan a legmélyére megy a dolognak: Adj innom! - mondja az asszonynak. Nem mérlegel, hogy illik-e, szabad-e a samaritánus asszonytól ilyet kérnie egy zsidó férfinak.

Mostanában azt vettem észre, hogy olyan jó alkalom kínálkozik a vonaton utazáskor. Ott kezdeni, "ahol vannak" az utazótársak. - "Na, hova tetszik menni?" - és mire észrevesszük egyszer csak már Róla beszélünk. Mert **tudjuk, hogy az alkalom egyszeri** és mi tudjuk, hogy mit akarunk. Mert nekünk már van élő vizünk, tudjuk kínálni azt nekik.

Kezdd ott, ahol az ember van!

A beszélgetés lépéseit mutatta meg *Stanley Jones*. Először ki akart bújni az asszony, mint a tintahal, amikor meg akarják fogni, kilövel magából valami furcsa szert, hogy a zavarosban eltűnjék. - "Zsidó létedre hogy kérhetsz tőlem?" Jézus a válaszával tovább megy egy lépéssel, türelmesen. Egyszer csak rátapint az eleven pontra, a **bűnre**, az asszony rendezetlen életére, szívének és életének bűnös rejtelmekre.

- "Öt férjed volt és akid most van, nem férjed".

Megvan a diagnózis!

Jézus a baj gyökerét feltáró, orvosi munkát végzi most is. Ne várd azt, hogy Jézus erről tapintatból ne beszéljen. Mert **a legnagyobb baj a bűn. És nincsen evangélizáció bűn ismerete nélkül. Nincs megtérés és újjászületés a bűn feltárása nélkül.**

Értsétek meg, hogy **nem az a megtérés és a Krisztus követése, hogy csak feltartom a kezem: én is elfogadom Krisztust!** - de semmit sem akarok tudni arról, hogy milyen mélyre kerültem, milyen nyomorultul összekuszálódott, elesett ember vagyok valójában. Ha a Szentlélek a szívedben leleplezi a baj gyökerét, megnevezi a bűnt és ha azt számodra is felismert bűnné teszi, akkor megtörténhet a csoda, jöhet a megtisztulás és jöhet a bizonyágtétel, felemelheted a kezed.

Jézus olyan tapintatos szeretettel tekint rá az asszonyra, hogy az asszony már nem menekül ebből a szeretet-hálóból, ott marad és rádöbben, hogy ő valóban szomjúhozik és inni szeretne az "élő vízből".

Az evangélizáció lényegéhez tartozik az, hogy Jézus mindig csak egy szinttel megy feljebb, és Ő irányítja a beszélgetést, Ő kezdi, tőle indul el, Istentől. Mert **az Atya volt a kezdeményezője a mi üdvösségünknek**. S a beszélgetés során egyszercsak ott vannak Jézus lényegénél. Te ki is vagy akkor? Jönni kell a megdöbbentő felismerésnek: Te vagy a Messiás!

A vonaton sokszor azon csudálkozom, hogy a legvégén megkérdeznék az emberek: Kicsoda maga tulajdonképpen? Maga olyan furcsa dolgokat mond. Olyan megdöbbentő dolgok, amiket beszél.

Ezeket a beszélgetéseket lényegében háromféle embertípussal találok.

- **A pogány**, aki azt mondja, hogy engem nem érdekel ez a Krisztus téma, ez a Messiás téma, van vagy nincs nem számít.

- A második típus **a zsidó típusú ember** - akikkel tele vannak gyülekezeteink: tudom, hogy Messiás jön, csak még nem tudom, hogy énhozzám is jön-e? Ki vagyok-e választva?

- A harmadik **a keresztyén**, aki meghallja; értelmével, hitével minden erejével megragadja Jézust és felismeri az élő víz forrását és így kiált: **"Addig nem eresztlek el míg meg nem áldasz engem"**. Ő már tudja, kicsoda a Krisztus. Felismeri, hogy ő a Messiás.

Az élet nagy kérdése önként adódik: Te tudod-e, hogy ki beszél veled? És melyik vagy a három közül? - **Kicsoda neked a Krisztus?**

Amikor azt mondja az asszony Jézusnak: -"Tudom, hogy a Messiás jön", - erre a várakozó hitre Jézus kijelenti magát és azt mondja, **"Én vagyok az, aki veled beszélek"**. Ekkor elámul az asszony és kinyílik előtte az Isten országának eddig bezárt ajtaja és átjárja lelkét a Messiás felismerésének öröme. A hite kinyitotta előtte a mennyei világot: Jézus a Krisztus!

Az evangélizációnak a célja: **Krisztushoz vezetni az embereket**. Nem önmagunkhoz, nem egy meglévő szervezethez, hanem Őhöz. Ezzel fejeződik be az előkészítés. Feltárul az asszony előtt Isten szívének a titka, szeretetének a csodája, a bűnbocsánat drága ajándéka. **"Én vagyok az, aki veled beszélek"** - a kettesben elhangzott, szinte megbilincselő szeretetvallomás, az odaszenteltetés, az örökre való eljegyeztetés. Aki egyszer keresztül ment rajta, képtelen elfelejteni. Sőt lehetetlen, hogy ennek a találkozásnak ne legyenek **egész életre szóló következményei**.

II. A csoda következményei

Az Ige tanulsága szerint kettős következménye van annak, ha Jézus Krisztussal találkozik valaki.

Az **egyik következmény** az, hogy szinte elfelejtkezve féredobja azt, ami akkor a legfontosabb volt neki. Ahogyan az asszony is **otthagya a vedrét, amit addig szorongatott**. Ha Jézus előbb alkudozott volna vele, elkérte volna tőle, add ide nekem. - Nekem szükségem van rá! A válasz csak ez lehetett volna: "én nem adom, enyém, nekem is kell". Ha Jézus azt mondta volna: "Adok neked cserébe valami értékesebbet", - azt talán gyanakvással fogadta volna. De mi történt vele, hogy otthagya a vedrét? Az, hogy **szíve megittasodott, lelke megmámorosodott az "élő víztől"**, ami mindennél drágább lett a számára, és e pillanatban átváltoztatta, meghatározta a jellemét, és el kellett felejtkeznie a vederről. Nem tudni, hogy visszajött-e érte vagy nem. De az biztos, hogy Jézus előtt otthagya a vedrét. Nagy csuda, hogy amit kezeinkkel szorongatunk és nem tudunk letenni a magunk akaratából, az **Ő** személyének felismerése következtében, az **íránta fellobbanó, őt megragadni akaró buzgalmunkból** egyszer csak elfelejtkezünk az eddig lényegesnek és fontosnak tartott dolgokról és otffelejítjük Jézus lábainál.

Van Amerikában egy nagy igehirdető, aki igehirdetéseiben gyakran az új szeretet kiűző hatalmáról beszél. Az új szeretet, amelyik képessé teszi az embert arra, amire azelőtt képtelen volt. Olyan ez, mint amikor hullanak a falevelek, jön az ősz. Odamehetsz a fához, kezdheted leszedni a fán még fennmaradt régi leveleket, de azzal még nem lesz tavasz. Ám ha jön a tavasz és megindulnak a belső erők a fában, nincs az a kemény, konok, régi levél, amelyik le ne kerülne onnan. Ez a keresztyénné válás dinamizmusa. Egy **belső erőt nyersz**, amelyik ledobja a **régi életnek minden száraz levelét**.

Nézd csak Zákeust! Milyen fősvény volt, mennyire az volt az életének mindene, hogy mennyi pénze van. Számolgatta, összerakosgatta. És egyszer csak megjelenik Jézus az életében. Mi lett a következménye? "Uram! A vagyonom felét a szegényeknek adom és ha valakitől valamit zsarolással elvettem négyannyit adok neki helyébe". Cselekszik, de **nem azért, hogy üdvözüljön**, hanem azért **mert üdvössége lett** neki és a házának és ennek túlcserélő ereje megváltoztatta a szívét, a gondolkodását. Amit azelőtt képtelen volt görcsösen markoló kezéből kiengedni, az most **magától megy**. Ez lehet valakinél a korsó. Másnál lehet a pénz: kihullik a kezéből, többé nem a vagyon rabja, nem a pénz a legfontosabb, nem a régi materialista gondolat rendszerének az imádója már, hanem szabad ember lett. Ivott az élő vízből és keresztyén lett. Más emberré lett. Ó, ha ezt megértenék a mi gyülekezeteink tagjai, átélhetnék újra a csodát: "Megtaláltam a Messiást".

Az ébredés népe tagjai a negyvenes években 30-an 40-en egy-egy lelkimunkás mögött teljes anyagi fedezetet jelentettek, teljes idővel fizették, mert a tized volt a minimum. Mert elengedték, ami a kezükben volt. Nincs evangélium az anyagi dolgoktól való megszabadulás nélkül, de ez csak akkor lehetséges, ha megittasodunk az élő víztől és Krisztus Lelke bennünk kioltja a világ indulatát és lelkületét.

Nézd csak a házasságtörésen kapott asszonyt. Addig kihasználták a férfiak. Addig ő maga se tudott mást cselekedni. De egyszer csak ott van Jézussal szemtől szemben és elhangzik a felmentő ítélet: **"Én sem kárhoztalak téged. Szabad vagy. Eredj el, és többé ne vétezzél."** Ugye így volt, ezt mondta neki Jézus? És ímé újjá lett minden, a régiék egy pillantás alatt elmúltak. Az iszákosságnak a rabja, könyörgésre, fogadkozásra nem szabadult meg, de Dömösön láttam, amikor egyszer csak felragyogott az asszony szeme: "Már értem! - "Mit

értesz?" - "Hogy **az életem is mássá lehet** - nemcsak iszákosságom, - az életem is! Betölt a Krisztus Lelke."

Tudod, hogy Pál apostol milyen vallásos volt. Atyai hagyományaiért börtönbe vetett mindenkit, aki Krisztus nevét vallotta. De egyszer csak találkozik az élő Jézus Krisztussal, mert **Jézus szembe ment vele a damaszkuszi úton** és megállította. Az üldözőből tanítvány lett, és nem is akármilyen, a pogányok apostola. Érted?

Az élő keresztyénség nem az, hogy ne tedd ezt, ne tedd azt, meg amazt. Engedd el ezt, vagy azt. Ez leszedegetése az őszi leveleknek. **Keresztyénség az, hogy egy új ember születik meg bennünk.** Egy új erő foglalja el az életünket. Isten erőterében csak úgy magától oldódnak a kötelek, pattannak a szívek ajtajai és egy új rügyfakadás indul meg. Ennél az asszonytól is ez történt meg. A múlt múlttá lett és többé nem volt ereje a kísértésnek, a szexnek, a pénznek, és ezernyi más bálványának. **Szabadulás történt.** Ha felismered a Messiást Jézusban te is ott fogod felejtetni a vedredet. Meglátod!

A **másik következmény** az volt, hogy Jézussal való találkozás következményeként az asszony **evangélizálni kezdett. Nem kellett neki magyarázni mit kell tennie ezután.** Bement - szinte futva, a korszak nélkül - a városba és beszélt az embereknek az általa megtalált Messiásról, Jézusról, a Krisztusról. Nem lehet Jézus Krisztussal úgy kapcsolatba kerülni, hogy arról **ne kelljen** szólnunk. **Nem tehetjük, hogy amit láttunk és hallottunk, azt ne szóljuk.**

Néma keresztyénekkal van tele a magyar föld! De vannak valamitől megittasult, bátor Jehova tanúk. De miért vannak kevesen az élővíztől megittasult Krisztus tanúk. Vannak, akik tanúságot tesznek Jeruzsálemben: egy olyan közösségben, ahol úgy gondolják, hogy már elintézték a Krisztus kérdést. És perfelvételt kérnek a Feltámadás jogán. Tanú vagy-e te Jeruzsálemben? És tanú leszel-e Júdeában? Beszélj-e nemcsak a városi embereknek, hanem a falusi embereknek is, akik nem megvetendő, nem másodrendű emberek. Jézus azt akarja, hogy ott is hirdettessék az ő nevét.

"És tanúim lesztek Samáriában." Tanúim olyan helyzetekben, amikor mások utánad mehetnek, amikor ők is igénylik a földet, amit te is igényelsz. Amikor a hagyományaidat egyenragúnak tartják a te hagyományaiddal. Róla teszel ebben a helyzetekben is bizonyosságot? Érett ez a Kárpátmedence az ilyen bizonyágtételre. És - "tanúim lesztek a föld végső határáig"! Fiatal testvéreim, értitek? - A kezemen meg tudom számolni - 200 éven keresztül - hány külmiszionárust küldött ki a többmilliónyi magyar reformátusság. És az emberek csudálkoznak, történelemprofesszorok és missziológusok: **Mi van veletek magyarok?** Az egész keresztyénség számára döntő helyen vagytok, keletnek és nyugatnak a közlekedési vonalán. Jöjjenek a keleti szelek, hogy elérjék a nyugatot és a nyugatiak, hogy elérjék el a keletet. De nálatok minden megfagyhat és minden megrekedhet, megállhat.

Ez az asszony tanúbizonyosságot tett a saját falujában. Mégpedig milyen bizonyosságot! Nem is neveznék ma evangélizációnak. Jól figyeljetek mert **az evangélizációnak a hitele és megfogalmazása itt van summázva.** Ne mondj többet, mint amit megtapasztaltál, de azt aztán mondd, még akkor is, ha bántóan egyszerű s talán kételkedéssel vegyes. Ne erőltess rá a magad véleményét a többiekre, de mondd, amit megtapasztaltál!

A magyar evangélizáció **szabadságot ad az embernek.** Mindig ebben különbözött az angolszász evangélizációtól. Nem tömeg-pszichológiával, a tömeglélektan fogásaival akarjuk az embereket elkábítani. Azt mondjuk: "Várj még testvérem, vigyázz még, nézz még utána,

még nem tudod, miről van szó", mert hiszünk abban, hogy az ember megittasodhat az élő víztől. **Döntenie öntudatosan kell, "add nekem az élő vizet"** és erre a döntésre képes az ember a "Szentlélek a segítségével. J"öjjetek és lássatok egy embert! Én nem tudom pontosan hogy kicsoda ez, de csudálatos ember. Egy biztos, hogy mindent megmondott, amit én tettem" - hirdette az asszony. "Egy biztos, **leleplezett, átvilágított**, és én felszabadultam, vajjon nem ez-é a Krisztus?"

Egy ilyen őszintén egyszerű, talán kétkedő, bizonytalankodó bizonyágtétel többet ér, hitelesebb mint egy megtanult teológiai, ideológiai rendszerbe szorított evangélizáció. Mi más az evangélizáció?

Debrecenben a missziológiát és az evangélizációt tanítom. És érzem, hogy nagyon lejáratódott közöttünk az evangélizáció. Minden vendég-igehírdetést evangélizációnak titulálunk. Semmi nem **történik**, de evangélizáció volt! Valahogy úgy fogalmazzuk meg: ***Az evangélizáció az egyház missziójának olyan dimenziója, olyan tevékenysége, amelyben tettel, szóval és a sajátos körülmények kontextusában reális lehetőséget adunk az embernek, hogy döntsön élete radikális átrendeződése tekintetében.***

Ebben a radikális átrendeződésben benne van, hogy többé nem a világ és a világ hatalmasságai uralkodnak felettem, hanem az élő Isten, Jézus Krisztus. Ebben benne van, hogy megragadom Őt, mint Megváltót és Urat. Ebben benne van az, hogy az egyház élő közösségében szolgálom Őt, hogy Isten országa lesz az életem középpontjában s annak igazságát keresem elsőrenden, nemzetem és minden más elkötelezésem felett. **És az istenországa keretében szeretem a népemet, a családomat feleségemet, mindent Krisztusban és Krisztuson keresztül.** Ez az evangélizáció. Amikor történik valami. Radikális átrendeződés az **életedben és a közösségben**, amelyikhez tartozol.

Azt olvassuk, hogy az egész Sikár felébredt egy asszony hiteles bizonyágtételéért. Imádkoztok ébredésért? Jól teszitek. Egyet ne felejtsetek el: Ti vagytok ennek az eszközei! Egy megvetett, züllött asszony radikális megváltozása megmozgatja egy egész városka lakóit. Sikár lakói nem arra néztek, hogy mi volt ez az asszony, hanem hogy kiről beszélt, és megindultak Jézus felé. Ez a mi dolgunk, úgy tenni bizonyágot Őróla, személyesen, hogy megmozduljanak az emberek Krisztus felé. Ne engem csudáljanak, ne az én megtérésemen bámulkodjanak hanem vágy támadjon bennük meglátni azt, aki mindent megmond, mégse vet meg, **aki átlát rajtunk, mégis szeret.** Elindulni Jézus felé, ahogy egy ótestámentomi történet szerint mondotta valaki: **Az evangélizáció nem más, mint az, hogy egyik koldus elmondja a másik koldusnak, hogy hol kapható kenyér, hol található "élő víz", hol található a lelki röntgen csudája.**

Hol található a Krisztus? - kérdezik. És **amikor elindulnak Jézus felé ne bontsd ki a szirmát a virágnak**, engedd, hogy a Lélek végezze el. Bizalommal engedd, hogy a csoda bekövetkezzen.

Ma Európa és benne a Kárpátmedence evangélizációra érett. Római katolikus testvéreink újra evangélizációról beszélnek. Mert a keresztyéneket is evangélizálni kell. Meghidegült a szívük és a első szeretetet odahagyták. Evangélizációra van szükség és engem **nem az érdekel, hogy milyen áldást nyertél ezen a konferencián, hanem az, hogy mi fog történni a faludban** most már? Ez a nagy kérdés. Ha itt voltál és igazán hallottad ezt a kérdést, akkor gondolkozz rajta, hogy mi fog történni a családotokban, a faludban, azon a vidéken, ahonnan jöttél, az iskolában, ahonnan ennyi fiatal hozott el az iránta való vágy. Legyen érte áldott az

Isten! A ti feladatotok éppen olyan súlyos és nagyon komoly dolog. Mi fog történni az egyetemeken, az iskolákban? Evangélikáció annak a Krisztusnak a nevében, aki azért jött, hogy megkeresse és megtartsa ami elveszett.

És ezt rajtad keresztül akarja elvégezni egy olyan világban, amelyiknek fele egyháztalan, pedig érettek a mezők. Együtt, közösen kell menni, megteremteni a Jézussal való találkozás lehetőségét, mert az evangélikáció elsődleges feladata kell, hogy ez legyen!

Amikor legutóbb az Egyesült Államokban voltam, kapcsolaba kerültem egy Dr. James Kennedy nevezetű református lelkésszel, akinek a gyülekezetében egy program indult el. Evangelism Explosion - Evangélikáció robbanás. Ma 183 országban folyik. Elhoztam a könyvét és próbálom tovább adni. A könyv 4 tételre alapul. 1. **Isten minden embert üdvözíteni akar** (I.Tim 2:4). Cigányt, románt, szerbet, zsidót, magyart, - minden embert.

2. Ezt a szolgálatot a **gyülekezeti tagoknak** kell végezni. Samaritánus asszonyoknak, egyszerű akárikoknak, nem a lelkipásztornak. Nektek! **Vagy ti végzitek az evangélikációt, vagy nem lesz evangélikáció.** A feladat nagy. Istennek a hatalmas tetteit kell megismertetni az emberekkel. Megtérnek-e vagy nem az már nem a te dolgod. De elérni az evangélium tényeivel minden generációban minden személyt: ez a te dolgod.

3. Erre a szolgálatra a nem lelkész jellegű egyháztagokat a **gyakorlatban kell kiképezni.** Nem szemináriumokat kell tartani, hanem azt mondani: Gyere testvér, most elmegyünk együtt meglátogatni valakit. Figyeld, hogy ez a beszélgetés hogy megy. Kennedy azt mondja, hogy János evangéliuma 4. részében le van írva az az gyakorlati út, amelyiken ezt végezni kell.

Megvan a könyv. Megvan a kiképzési lehetőségünk megtennünk a lépéseket. Kennedy gyülekezetében nem ment az evangélikálás amikor szemináriumokat tartott. De amikor egy öreg lelkipásztorral együtt elment, és meglátta, hogyan mondotta el a Krisztus titkát az egyszerű embereknek ezt a gyakorlatot követte, s gyülekezete Északamerika egyik legnagyobb gyülekezetté nőtte ki magát. Mi nem csevegni megyünk a családokhoz és nem elbeszélgetni a koma asszonyokkal, hanem Jézushoz vezetni őket.

Készen vagytok erre? Ha nem, akkor valami baj van a keresztyénségetekkel, a Krisztushoz való kapcsolatotokkal.

4. Mit nyújthat az un. tömeg-evangélikáció? Amit Billy Graham a munkatársaival és többiek csinálnak komoly veszélyeket is hordoznak. Sok a lelki csecsemőhalál. **A tömeg evangélikációk gyökértelenek és veszedelmesek lehetnek a személyes lelkigondozás és személyes evangélikáció nélkül.** A kettő kiegészíti egymást. Nekünk az az örökségünk, hogy mi így akarjuk a mi népünket Jézushoz vezetni. Testvéreim ennek a konferenciának a nagy kihívása - az én látásom szerint - az, hogy a Bibliának ezen a helyén leírtakat, - ami az evangélikációnak a klasszikus megfogalmazása -, a gyakorlatba át tudjuk-e tenni vagy nem. Tehát ne csak azért imádkozzatok, ne csak azért adjatok csupán hálát Istennek, hogy Ő megújított bennünket. **Jézus soha senki nem hívott el csak azért, hogy elhívott legyen, hanem azért hívott el, hogy el is küldje.** Ha titeket elhívott ezeken az alkalmakon, akkor a kérdés az, hogy meghalljátok-e, hogy el is küldött. Hajlandók vagytok-e a Krisztussal való személyes tapasztalatokat továbbadni azzal a tapintatos lelkülettel, amit Krisztustól kell hogy megtanuljatok. Ez a mi jövőnk egyetlen záloga. Ne felejtsetek el, hogy Jónás evangélikálni akart, de csak a maga módján. Ezért ment Tarsusba és ezért jött a vihar és majd belepusztult mindenki. Evangélikálni nem a magunk módján, hanem Krisztussal kell. Vele

menni Ninivébe. Vagyis az ellenségeink felé is. Azok felé is, akik látszólag csak veszedelmet jelentenek a számunkra. Nagy az előttetek lévő feladat, - ami rátok -, élő evangéliumi keresztyénekre vár.

Isten rátok bízta a saját és a környező országok evangélizációs szolgálatát. Hol vannak, akik a belső erő lendületével el tudják mondani: **"Jöjjetek, menjünk együtt, lássátok meg ezt az embert, akitől élő vizet kaptam."** Lehet, hogy fogyatékosan, de megkérdezik: "Vajon nem ez-é a Krisztus?" Adja ezt meg Jézus, míg fel nem zendül a Kárpátmedencében sok nép ajkán a közös bizonyágtétel: Jézus Krisztus Úr az Atyaisten dicsőségére.